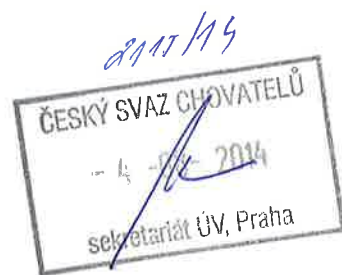

Český svaz chovatelů
p. Marušák
Maškova č. 3
Praha 8 - Kobylisy.

Šlechtitelský plán koburských skřivanů .

Musíme si v první řadě uvědomit, že koburský skřivan pochází z Německa, proto si musíme řídit vzorníkem německým a těmto holubům se co nejvíce přiblížit. Nejlepší školou pro nás je navštívit výstavu v zemi původu a dle možnosti do vlastního chovu přivést nějakého špičkového holuba, ne množství, ale skutečnou kvalitu, čímž zároveň osvěžíme krev. Můžeme dnes již říci, že někteří naši skřivani jsou na velmi pěkné úrovni, v některých případech i lepší. U některých holubů se často setkáváme s opeřenou nohou, zažloutlým okem a hladně zrcadly v ocase, což se v Německu nestrestá.

Koburský skřivan má tři varianty a to kapratý, pruhový a bezpruhý. U všech těchto variant si musíme uvědomit, že je to holub užitkový, ideální skřivan má mít rozpětí křídel 82 centimetrů a váhu kolem 70 deko. Je silný, štíhlý holub, živého a energického vzevření. Holub, který když nemá 500 gramů a 75 centimetrů musí mít z chovu vyřazen i když je sebeněknejší. V každém případě si nemůžeme dovolit upravovat německý ani český vzorník, který je pro nás zákonem. Musíme se zaměřit na nedostatky našich holubů. Zde by nám měli pomoci i posuzovatelé, seznámit se s vzorníkem a jeho proškolit.

Nejnáročnější je skřivan s kapravou kresbou, která musí být pravidelně rozložena přes křídla, která musí pěkně krýt záda, chceme, aby byla vytvořena pravidelně se střídajícími ostrými tmavými a světlými trojúhelníčky stejných rozměrů, jen s tím rozdílem, že tmavé stojí na vrcholu a světlé na základě. Trojúhelníčky musí být těsně u horní okraje pera, řadí se jeden vedle druhého a směrem k pruhům se ztmavují.

U pruhého skřivana se musíme daleko zaměřit na tvar pruhů, nesmí být náznak třetího pruhu, pruhy musí být pravidelné, pokud možno stejně široké, dlouhé přes celou šířku křídla, nesmí být zbyhavé, zubaté což někdo připomíná tvar pily. Pruh nesmí být zahnědlý a ne narezlý.

U všech tří variant se musíme zaměřit na tmavší barvu letek, okrová barva hrudi nesmí sahat hodně vysoko ani zabíhat pod břicho. Krk musí být matně šedý, bez výrazného či kovového-fialového lesku. Musíme dbát na pěknou stříbřitost štítů, pěkný kontrast tmavých letek. Barva se nesmí podovat žitné mouce.

U všech tří variant musíme stejně dbát na silnou, přitom úměrně štíhlou postavu se širokou a mohutnou hrudí, úzkou hlavou, oko živé až červené, obočnici jednoduchou, světlou jen mírně narůžovělou, zob světlý jen u kapratých je dovoleno mírně rohová špička, nohy neopeřené, středně vysoké, červené, ocas dlouhý uzavřený bez zrcadel.

Toto je náš chovatelský plán, je důležité se k němu co nejvíce přiblížit, chceme aby nám pomohli i posuzovatelé neboť pro některé je pro ně holub již málo známých. S novým oceněním to bude ještě obtížnější.

Chovu zdar !

Čes. Nezval Leoš
místopředseda klubu
klub chovatelů holubů, koburských skřivanů
a timanů se sídlem v Praze